

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120211837
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7120211837.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 17 321 123, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, proti žalovanej: V. J., nar. X.X.XXXX, bytom M. K., W. XX, zastúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom v Prešove, Levočská 89, za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, o zaplatenie úrokov z úveru, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 24Csp/234/2020 zo dňa 7. septembra 2021

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 24Csp/234/2020-109 zo dňa 7.9.2021, okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky zo zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011 vo výške 5,11% ročne zo sumy 8.390,66 € od 25.11.2014 až do zaplatenia, najdlhšie do 20.12.2031. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 50%.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 5,11% ročne zo sumy zostatku úverovej istiny 8.390,66 € od 25.11.2014 až do zaplatenia potom, čo v tomto rozsahu bol rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/115/2019 zo dňa 30.6.2012 zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/404/2017 zo dňa 26.6.2018 a rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 24C/82/2015-199 zo dňa 25.4.2017 vo výroku, ktorým bola žaloba v tejto časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia bola vrátená Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

3. Vychádzajúc zo záväzného právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vysloveného vo vyššie citovanom rozsudku, s odkazom aj na záver vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020 dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

4. Žalovaná v konaní namietala, že nie je možné priznať úroky z úveru až do konečnej splatnosti úveru, a to z dôvodu, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru, kedy všetky splátky sa subsumujú do jedného

momentu, ktorý obsahuje aj úroky, ktoré mali byť zaplatené, a preto, ak by boli priznané úroky aj po zosplatnení, išlo by o duplicitu. Súd preto na základe vykonaného dokazovania zisťoval, či pohľadávka žalobcu ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (14.11.2013) zahŕňala aj zmluvný úrok až do doby dojednanej splatnosti v zmluve (20.12.2031).

5. V konaní vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 14.12.2011 zmluvu o spotrebnom úvere č. 700923, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 49.000 € na splatenie úverov na bývanie. Lehota splatnosti úveru bola dojednaná na 20 rokov, t.j. 14.12.2031. Žalovaná zaplatila prvých 15 splátok, a to 12 splátok po 319,66 € a 3 splátky po 328,10 €, spolu 4.820,22 €. Posledná úhrada pred zosplatnením bola realizovaná dňa 20.3.2013. Žalovaná bola v omeškaní so zaplatením 7 splátok úveru, splatných v období od 20.4.2013 do 20.10.2013, preto žalobca ku dňu 14.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

6. Z výpisu z úverového účtu súd zistil, že žalovanou zaplatená suma 4.820,22 € bola započítaná na úroky vo výške 2.968,12 € a na úverovú istinu vo výške 1.852,10 €. Zostatok úverovej istiny bol teda ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 47.147,90 € (49.000 € - 1.852,10 €) a dlh na úrokoch z úveru bol ku dňu zosplatnenia vo výške 1.591,85 €. Po zosplatnení úveru žalovaná zaplatila ešte sumu 203 €, ktorú žalobca zohľadnil pri výpočte dlhu ku dňu dražby.

7. Z vykonaného dokazovania ďalej súd vzal za preukázané, že z výťažku dražby ostala na uspokojenie pohľadávky žalobcu suma 48.236,78 €. Ku dňu vykonania dražby a získania výťažku z dražby dlh žalovanej okrem zostatku úverovej istiny 47.147,90 € a zmluvných úrokov vo výške 1.591,85 € tvorili aj úroky z omeškania v celkovej výške 3.615,59 € (spôsob výpočtu úroku z omeškania je podrobne uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku) a poplatok vo výške 1.779,90 € za predčasné splatenie úveru. Súd takto uzavrel, že dlh žalovanej pred započítaním výťažku z dražby činil spolu 54.135,18 € (47.147,84 € istina, 1.591,85 € zmluvný úrok do zosplatnenia, 3.615,59 € úroky z omeškania od prvého dňa omeškania až do započítania výťažku a 1.779,90 € poplatok).

8. Keďže na uspokojenie pohľadávky žalobcu z výťažku z dražby ostala suma vo výške 48.236,78 €, nárok žalobcu mohol byť uspokojený nasledovne: poplatok 1.779,90 € v celom rozsahu, úroky z omeškania 3.615,59 € v celom rozsahu, úroky z úveru do zosplatnenia 1.591,85 € v celom rozsahu a zostatok úverovej istiny v rozsahu 41.249,44 €. Z uvedeného je zrejmé, že neuspokojená zostala časť úverovej istiny vo výške 5.898,40 € (47.147,84 € - 41.249,44 €), na zaplatenie ktorej bola žalovaná zaviazaná rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 24C/82/2015-10 zo dňa 25.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/404/2017 zo dňa 26.6.2018, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 24.7.2018.

9. Žalobca sa žalobou domáhal aj zaplatenia zmluvného úroku vo výške 5,11% ročne zo zostatku úverovej istiny ku dňu 24.11.2014, ktorej výška predstavovala 8.390,66 €, pričom domáhal sa zmluvného úroku od 25.11.2014 až do zaplatenia a o tomto nároku rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu, ktorým je viazaný.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi ako veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaná ako dlžník zaplatila ako cenu peňazí, a teda žalobca ako veriteľ má nárok na úroky z úveru aj za čas po predčasnom zosplatnení úveru, a to až do zmluvne dojednanej doby splatnosti predmetného úveru, t.j. do 20.12.2031, zaviazal súd žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky zo zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011 vo výške 5,11% ročne zo sumy 8.390,66 € od 25.11.2014 až do zaplatenia, najdlhšie do 20.12.2031 a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a vychádzajúc z výsledku konania vo veci sp.zn. 24C/82/2015 a z výsledku tu prebiehajúceho konania pod sp.zn. 24Csp/234/2020 dospel k záveru, že celkový úspech žalobcu predstavoval 75%, jeho neúspech bol 25%, a preto mu priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu jeho celkového úspechu 50% (75% - 25%).

12. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku I. a výroku o náhrade trov konania III. v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhla rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku zmeniť a žalobu zamietnuť. Nesúhlasila s uložením povinnosti zaplatiť zmluvný úrok vo výške 5,11% ročne zo sumy 8.390,66 € od 25.11.2014

do zaplattenia, najdlhšie do 20.12.2031, poukazujúc na prostriedok procesnej obrany uplatnený na pojednávaní dňa 7.9.2021. Už v konaní na súde prvej inštancie namietala, že vyhovením žalobe v tejto časti by došlo k dvojnásobnému jej zaťaženiu ako dlžníka na zaplattenie úrokov, a to z toho dôvodu, že zosplattenie úveru zo dňa 14.11.2013 obsahovalo výzvu na zaplattenie sumy 47.147,90 €, ktorá pozostáva aj z príslušenstva. Teda úroky z úveru boli súčasťou tejto výzvy. Žalobca sa k tejto námietke na pojednávaní nevyjadril, ani ju nepoprel, a preto sa táto skutočnosť považuje za nespornú. Ak teda súd priznal žalobcovi úroky, ktoré už boli zahrnuté v samotnej dlžnej sume, o ktorej rozhodol rozsudkom z 25.4.2017, potom ju zaviazal na zaplattenie totožného nároku dvakrát.

13. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, pretože proti tomuto výroku rozsudku odvolanie nebolo podané a tento výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť.

16. Predmetom odvolacieho prieskumu bol vyhovujúci výrok I. a výrok o náhrade trov konania III., proti ktorým žalovaná podala odvolanie.

17. Rozsudok je v napadnutých výrokoch I. a III. vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v týchto výrokoch potvrdil.

18. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12. apríla 2022 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 5. apríla 2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

19. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, tieto dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, riadiac sa pritom záväzným právnym názorom, vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/115/2019 zo dňa 30.6.2020, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Správne, veľmi podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Žalovaná v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v napadnutých výrokoch a neumožňujú prijať iné závery.

24. Predmetom konania po zrušení rozsudku Okresného súdu Košice I z 25. apríla 2017 č.k. 24C/82/2015-199 vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26.6.2018 sp. zn. 5Co/404/2017, bolo zaplattenie úrokov z úveru zo zmluvy

o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011 vo výške 5,11 % ročne zo sumy zostatku istiny úveru 8.390,66 €, a to od 25.11.2014 až do zaplatenia, t.j. zaplatenie zmluvného úroku zo zostatku nesplatenej istiny úveru po zosplatnení až do skutočného vrátenia.

25. V súdnej praxi už došlo k vyriešeniu otázky novej kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo 16.6.2020 vyriešil otázku existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru tak, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (R 5/2021).

26. S týmto záverom, teda, že veriteľovi predčasne zosplatneného úveru patria úroky z istiny do doby dojednanej v úverovej zmluve ako doby riadneho splatenia celého úveru i s príslušenstvom, sa následne stotožnili aj ďalšie senáty Najvyššieho súdu SR (viď sp. zn. 1Cdo 208/2019, 2Cdo/115/2019, 3Cdo 113/2019, 5Cdo 42/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo 118/2019, 8Cdo 233/2019, atď.).

27. Rovnako sa s týmto názorom stotožnil Najvyšší súd SR aj v tu prejednávannej veci v rozsudku sp. zn. 2Cdo/115/2019 zo dňa 30.6.2020, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26.6.2018 sp. zn. 5Co/404/2017 a rozsudok Okresného súdu Košice I z 25. apríla 2017 č.k. 24C/82/2015-199 vo výroku, ktorým súd žalobu aj ohľadne zmluvného úroku zo sumy nesplatenej istiny 8.390,66 € od 25.11.2014 až do zaplatenia zamietol.

28. V okolnostiach tu prejednávannej veci je zrejmé, že v úverovej zmluve strany sporu dohodli konečnú splatnosť úveru dňom 20.12.2031 a žalobcovi by teda v prípade, že by si žalovaná riadne plnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy, t.j. úver splácala v dohodnutých splátkach, patrilo zmluvný úrok až do 20.12.2031.

29. Žalobcovi teda patrí zmluvný úrok z úveru aj po mimoriadnom zosplatnení úveru (úrok žiadaný až od 25.11.2014), ku ktorému došlo ku dňu 14.11.2013, a to až do skutočného zaplatenia celého dlhu, najdlhšie však do 20.12.2031, ako o tom vecne správne rozhodol súd výrokom I. napadnutého rozsudku.

30. Podstatou odvolacích námietok žalovanej bolo tvrdenie, že týmto výrokom rozsudku bude duplicitne zaviazaná na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré už boli zahrnuté v sume 47.147,90 €, na zaplatenie ktorej bola vyzvaná v zosplatnení úveru ku dňu 14.11.2013, teda zmluvné úroky boli súčasťou tejto výzvy a súd priznal žalobcovi právo na úroky, ktoré boli už zahrnuté v samotnej dlžnej sume, o ktorej rozhodol rozsudkom z 25.4.2017.

31. S touto námietkou, uplatnenou už v konaní pred súdom prvej inštancie, sa súd prvej inštancie dôsledne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď z prehľadu splátok úveru vzal za preukázané, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dlh titulom istiny úveru predstavoval 47.147,90 € a dlh titulom zmluvného úroku ku dňu zosplatnenia predstavoval 1.591,85 €.

32. Pokiaľ teda došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 8.10.2013 ku dňu 14.11.2013 a v tomto vyhlásení bola vyzvaná žalovaná na zaplatenie celej pohľadávky s príslušenstvom, ktorá bola ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 48.686,36 €, je zrejmé, že táto suma zahŕňala iba istinu úveru 47.147,90 € a príslušenstvo, t.j. zmluvné úroky ku dňu 14.11.2013.

33. Pokiaľ žalovaná bola zaviazaná rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 24C/82/2015-10 zo dňa 25.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/404/2017 zo dňa 26.6.2018 titulom zmluvy o úvere č. 700923 na zaplatenie sumy 5.898,40 €, išlo o zostatok istiny úveru po započítaní výťažku z dražby, v ktorom však nie sú zahrnuté úroky z úveru po predčasnom zosplatnení úveru.

34. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalovanej, že napadnutým rozsudkom bude zaviazaná na zaplatenie nároku, o ktorom už bolo rozhodnuté.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).